

Zamierzenie budowlane:

ZGŁOSZENIE REMONTU

Konserwacja elewacji i wymiana pokrycia dachowego Kościoła Ześłania Ducha Świętego w Starej Iwicznej

Kategoria obiektu: X

Adres:

ul. Słoneczna 7/9, Stara Iwiczna

działka nr ewidencyjny: 187, obręb 0025 Stara Iwiczna

Inwestor:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Ześłania Ducha Świętego

ul. Słoneczna 7/9

Stara Iwiczna

Pracownia wiodąca:

MSQ sp. z o.o.

ul. Mariensztat 21A

00-302 Warszawa, Poland

NIP 525-289-63-75

REMONT

Architektura	mgr inż. arch. Marcin Gozdalik	Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń	Upr. Nr MA/010/09	
--------------	--------------------------------------	---	----------------------	--

09.05.2024

Spis treści

REMONT	1
Spis treści.....	2
CZĘŚĆ OPISOWA	3
1. Przedmiot, informacja o rejestrze zabytków i zakres opracowania.....	3
2. Podstawa opracowania.....	3
3. Sytuacja i stan istniejący	3
4. Remont elewacji	4
5. Remont dachu	6
CZĘŚĆ rysunkowa.....	8
BADANIA MYKOLOGICZNE.....	9

CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot, informacja o rejestrze zabytków i zakres opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest istniejący budynek świątynny- kościół parafialny pw. Zesłania Ducha Świętego znajdujący się na działce nr ew. 187 położonej w Starej Iwicznej przy ul. Słonecznej 7/9.

Na działce znajduje się zabytkowy budynek kościoła objęty remontem oraz zabudowa towarzysząca, ścieżki i zieleń utwardzona.

Wjazd i wejście na działkę bezpośrednio z ul. Słonecznej.

Teren działki budowlanej płaski.

Obiekt sakralny wpisany do gminnej ewidencji gminnej zgodnie z zarządzeniem nr 176/2021 Wójta Gminy Lesznowola z dnia 22.11.2021r. oraz jest ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Planowany jest remont elewacji oraz strefy dachu budynku (bez stolarki i ślusarki okiennej i drzwiowej) w tym: remont muru ceglanego wraz z cokołem, remont części tynkowanych elewacji, remont strefy dachu wraz z więźbą dachową oraz wymianą pokrycia dachowego. Z niniejszego zakresu wyjęta jest strefa dachowa wieży.

2. Podstawa opracowania

- wizja lokalna
- wytyczna inwestora
- wniosek o dofinansowanie
- opinia MWKZ z 18.12.2023r.

3. Sytuacja i stan istniejący

Kościół parafialny pw. Zesłania Ducha Świętego znajdujący się we wschodniej części działki nr ew. 187 położonej w Starej Iwicznej przy ul. Słonecznej 7/9.

Budynek frontem ustawiony do ulicy, w kierunku północnym. Rok budowy 1893. Odbudowywany po wojnie i remontowany wielokrotnie. Budynek wzniesiony z cegły ceramicznej, częściowo otynkowany. Typu halowego z emporami wewnątrz, w stylu neogotyckim.

Elewacje wykonane w cegle licówce klinkierowej, na zaprawie wapienno-cementowej. Stan zachowania elewacji pozostaje zróżnicowany. Miejscowo dobry, miejscowo zaś posiadający znaczące oznaki destrukcji. Ze względu na nieszczelności i zużycie orywnowania i rur spustowych widoczne są ślady penetrowania wilgoci w murze w miejscach nieszczelności, a co za tym idzie miejscowe uszkodzenia i ubytki cegieł oraz odspojenia farby w miejscach tynkowanych szczególnie w górnych partiach budynku. Zauważa się też duże ubytki w zaprawie. Czytelne pozostają także spęknięcia gzymsów. Miejscowo widoczne są także białe wykwity solne, szczególnie w strefie przemakania tj. przy zdestruowanych obróbkach i orywnowaniu oraz w strefie cokołu. Na całej powierzchni elewacyjnej widoczne są także czarne biologiczne nawarstwienia. W celu wyeliminowania dalszych uszkodzeń należy wymienić obróbki blacharskie oraz orywnowanie co pozwoli na zahamowanie przemakania muru w tych

partiach. Całą elewację ceglana należy zabezpieczyć środkami biobójczymi i hydrofobizującymi. Ponadto na elewacji czytelne pozostają relikty po ostrzale w okolicach elewacji frontowej.

Ponadto cokoły oraz elementy dekoracyjne pokryte są warstwą farby kryjącej, tworzącej antydyfuzyjną powłokę, powodującą także wysolenia oraz pudrowanie warstwy licowej cegieł i jej degradację. Tynki cokołów zostały także wtórnie uzupełnione z użyciem szarego cementu i pomalowane.

Więźba wieży oraz jej pokrycie zostały poddane remontowi w ostatnich latach. Zastosowano pokrycie i obróbki z blachy. Pokrycie wieży i obróbki blacharskie wieży pozostają poza zakresem opracowania.

Więźba dachowa była również współcześnie remontowana, zastosowano miejscowe wymiany belek i wzmocnienia istniejących. Jednak ok. 30% więźby dachowej pozostaje mocno porażona szkodnikami zgodnie z badaniami mykologicznymi, co stanowczo osłabia istniejącą konstrukcję dachu. Świątynie przykryto blachą na długich ahistorycznych w formie arkuszach, malowaną na czerwono. Takie też wprowadzono obróbki blacharskie na detalach elewacji.

Po sprawdzeniu stanu zachowania stwierdzono występowanie wielu wad pokrycia dachu powodujących przecieki. Zdegradowana blacha nadaje się do wymiany z wymianą poszycia drewnianego. Ponadto stan zachowania rynien i rur spustowych posiada wiele wad. Rynny, których nieszczelności wpływają na destrukcję gzymsów wymagają wymiany. Podobnie obróbki blacharskie parapetów.

4. Remont elewacji

Mury ceglane

1. Usunięcie całkowicie zdegradowanych cegieł i spoin oraz wtórnych, cementowych uzupełnień. Demontaż i zabezpieczenie elementów luźnych. Zaprawy, spoiny i cegły oryginalne, dobrze zachowane, należy bezwzględnie pozostawić.
2. Dezynfekcja muru. Wszystkie miejsca wcześniejszego występowania mikroorganizmów i roślinności, a szczególnie narażone na ich ponowny wzrost powinny być dwukrotnie zdezynfekowane preparatem Renogal prod. Schomburg lub StoPrim Fungal prod. Sto-Ispo, Algat prod Altax lub równoważnym. Preparat nanosi się pędzlem lub przez natrysk.
3. Oczyszczenie powierzchni muru ceglanego przy użyciu metod chemicznych, nienaruszających oryginalnej struktury cegieł wraz z ich spiekami. Rekomendowane użycie preparatu Clean FP firmy Remmers bądź technologii równoważnej. Dopuszczalne jest także użycie wpływu strumienia pary wodnej **Nie będzie używana metoda piaskowania.** Jeśli to konieczne szycie niestabilnych, spękanych partii elewacji. Należy użyć rozwiązań systemowych (np. Spiralanker firmy Remmers / system StatiCal lub Helifix lub równoważne). W miejscach pęknięć muru po wycięciu i odpyleniu spoin (po ok. 50 cm z obu stron rysy) i na głębokość ok. 6 cm, wprowadzić warstwę zaprawy mocującej wybranego producenta a następnie kotwy śrubowe, dwubiegowe z nierdzewnej stali i przykryć warstwą zaprawy.

4. Jeśli okaże się to konieczne odsalanie silnie zasolonych fragmentów muru stosować metodę przepływu do rozszerzonego środowiska za pomocą okładów odsalających.
5. Uzupelnienie ubytków cegieł. Pojedyncze cegły o stopniu zniszczenia powierzchni przekraczającym 50%, zdemontować i zastąpić cegłami o analogicznej formie, wymiarach, materiale i możliwie zbliżonym kolorycie do oryginalnych - najlepiej stosując starą cegłę rozbiórkową licówkę o podobnych parametrach fizyko-mechanicznych, tym samym rozmiarze i kolorze bądź cegłę lepioną ręcznie. Mniejsze ubytki powierzchni cegły należy uzupełnić zaprawą gotową imitującą ceramikę na bazie spoiw mineralnych - Tubag Steinersatz-masse, Remmers Restauriermörtel lub Optolith Optosan NSR prod. Optolith lub równoważną. Kolorystykę zaprawy należy dostosować do istniejącej. Zaprawy mineralne wymagają sezonowania przez co najmniej 7 dni. W tym celu należy je utrzymywać w stanie wilgotnym nie dopuszczając do wyschnięcia. Przy uzupełnianiu odtworzyć fakturę charakterystyczną dla oryginalnych cegieł, aby uzupełnienia nie były czytelne.
6. Jednakże niezbędne jest pozostawienie reliktu ostrzału zlokalizowanego przy elewacji frontowej jako świadka historii. Niniejszych ubytków nie wolno niczym uzupełniać, a jedynie poddać dezynfekcji (zgodnie z pkt nr 2) oraz hydrofobizacji (zgodnie z pkt nr 9).
7. Uzupelnienie ubytków spoin. Wszystkie ubytki w spoinach cegieł należy uzupełnić zaprawą o składzie analogicznym bądź możliwie najbardziej zbliżonym do rozwiązania historycznego. Można użyć zaprawy prod. Optolith, Remmers, Sto lub równoważną. Zaprawy można dobierać pod względem kolorystycznym i fizyko-chemicznym do zaprawy istniejącej, bądź w przypadku niepowodzenia należy scalić je kolorystycznie.
8. Scalenie kolorystyczne uzupełnianych cegieł. Scalenie kolorystyczne można wykonać za pomocą farb krzemooorganicznych firmy Keim lub równoważnych parametrowo farb. Warunkiem pozostaje ich odpowiednie rozcieńczenie i odpowiednie dobranie do barwy oryginału scalanych uzupełnień cegły – należy stosować metodę laserunkową.
9. Finalnie należy przeprowadzić hydrofobizację murów za pomocą środków krzemooorganicznych np. Optolith HydroSilan lub równoważny. Produkt do hydrofobizacji musi pozostawać matowy i neutralny kolorystycznie dla lica ceglanego muru.

Tynki i gzymsy

1. Wykonać badania stratygraficzne tynku w partiach cokołowych, gliców okiennych i gzymsów elewacyjnych w celu późniejszego przywrócenia oryginalnej kolorystyki.
2. Ostrożnie usunąć zasolone, odspojone i całkowicie zdeintegrowane fragmenty tynków oryginalnych, a także całkowicie usunąć tynki wtórne, (szczególnie cementowe ze strefy cokołowej) metodami mechanicznymi (nacięcie i skucie).

3. W partiach gdzie tynk mocno trzyma się podłoża: oczyścić powierzchnię elewacji z wtórnych warstw malarskich i z wtórnych zapraw (w szczególności cienkowarstwowego tynku naniesionego w trakcie poprzednich remontów) metodami mechanicznymi (skucie, szlifowanie, met. strumieniową – piaskowanie) oraz odpowiednimi pastami np. Remmers AGE i środka czyszczącego np. Weber PC241 lub równoważnych. Niewielkie pustki i odspojenia historycznych wypraw tynkarskich należy skonsolidować przy użyciu dostępnych na rynku preparatów opartych na wapnie hydraulicznym.
4. W miejscach, w których tynki są osłabione wykonać wzmocnienia preparatami krzemooorganicznymi np. Optolith HydroSilan lub równoważnymi. Dokonać wzmocnienia również w miejscach odsłoniętego muru.
5. Dezynfekcja tynków. Wszystkie miejsca wcześniejszego występowania mikroorganizmów i roślinności, a szczególnie narażone na ich ponowny wzrost powinny być dwukrotnie zdezynfekowane preparatem Renogal prod. Schomburg lub StoPrim Fungal prod. Sto-Ispo, Algat prod. Altax lub równoważnym. Preparat nanosi się pędzlem lub przez natrysk.
6. Rekonstrukcja tynków. Tynki wykonać z zaprawy o składzie tradycyjnym (wapienno-cementowo-piaskowe) lub z dostępnych na rynku systemów zapraw tynkarskich opartych na spoiwach wapiennych i trasowych, np. zaprawy prod. Optolith, Remmers, Sto lub równoważną. Należy zwrócić uwagę na właściwy dobór frakcji wypełniacza oraz sposób opracowania powierzchni tynków.
7. Dokonać naprawy gzymsów i elementów dekoracyjnych elewacji. Zastosować systemowe rozwiązania dedykowane zabytkowym elewacjom z elementami sztukatorskimi. Poszczególne należy odtwarzać zaprawami mineralnymi, warstwowo: rdzeń profilu, warstwa wykończeniowa. Należy stosować mineralne zaprawy sztukatorskie jednego producenta. Kolorystyka i struktura zaprawy wykończeniowej powinna odpowiadać charakterowi zapraw historycznych.
8. Przeprowadzić hydrofobizację murów za pomocą środków krzemooorganicznych np. Optolith HydroSilan lub równoważna. Produkt do hydrofobizacji musi pozostawać matowy i neutralny kolorystycznie dla lica ceglanego muru.
9. Pomalować miejsca tynkowane elewacji wybranymi farbami elewacyjnymi zgodnie z badaniami stratygraficznymi. Farby te muszą zachować wysoką paroprzepuszczalność ścian. Jako rozwiązanie proponuje się farby z palety krzemooorganicznych z dodatkiem biobójczym i zgodnie z zaaprobowaną kolorystyką. Sugerowane farby w systemie Optolith np. SiloxanePro lub równoważne.

5. Remont dachu

Więźba dachowa

1. Należy przeprowadzić dokładną inwentaryzację stanu zachowania istniejących elementów konstrukcyjnych. Kompleksowa inwentaryzacja możliwa będzie dopiero po zdjęciu poszycia dachowego. Stwierdza się duże porażenie więźby owadami i znaczące osłabienie więźby dachowej na podstawie przeprowadzonej ekspertyzy

mikologicznej. Przekroje niektórych belek krokwiowych zmniejszone o 30% przez ociosanie przy poprzednim remoncie.

2. Rozbiórka pokrycia dachowego wraz z deskowaniem.
3. Remont więźby. Elementy silnie uszkodzone zdegradowane biologicznie lub ociosane w 30% należy wymienić. W przypadku elementów wzmacnianych również zaleca się ich rozbiórkę wraz ze wzmocnieniami i wymianę, gdyż są źródłem niezlikwidowanego przy ostatnim remoncie porażenia biologicznego. Drewno przeznaczone do wzmocnień i uzupełnień należy stosować jako okorowane, o analogicznym gatunku jak oryginalne stosowane na więźbie. Uzupełnienia należy wykonywać metodami ciesielskimi – wyklucza się użycie współczesnych wkrętów itp.
4. Dopuszcza się pozostawienie elementów porażonych owadami jedzącymi drewno w przypadku stwierdzenia tylko otworów wylotowych robactwa oraz gdy drewno nie sypie się w dotyku.
5. Po wymianie elementów więźby całość należy zabezpieczyć preparatami biobójczymi (zarówno grzybo,pleśń jak i owadobójczymi) i ogniochronnymi typu Fobos M4. Przewidziany preparat winien być maksymalnie neutralny kolorystycznie i powłokowo dla więźby. Ew. wysolenia po użyciu preparatu należy kontrolować i w ostateczności oczyścić. Wskazana impregnacja metodą kąpeli krótkotrwałej.
6. Wszelkie występujące elementy metalowe (wzmocnienia, gwoździe itd.) należy oczyścić i zabezpieczyć powłoką antykorozyjną.

Pokrycie dachu

1. Wymianie podlega cała powierzchnia istniejącej blachy wraz z deskowaniem dachu i daszków poza zwieńczeniem wieży.
2. Zastosować blachę na rąbek stojący tytan cynk w kolorze naturalnym. Stosować krótkie arkusze blachy (około 90 cm), co zgodne jest z założeniami historycznymi.
3. Pod blachę stosować podkład z membrany dachowej i folii paroprzepuszczalnej.
4. Odtworzyć istniejące naświetla dachowe w projektowanym materiale. Wprowadzone dymniki posiadać będą najmniejszą możliwą formę.

Obróbki

1. Wymianie podlegają wszystkie obróbki w kolorze ceglanym na materiał blacha tytan-cynk w kolorze naturalnym (niemalowane).
2. Przy parapetach należy przewidzieć cokoliki parapetów oraz ich podkucie w tynku, tak aby uniemożliwić spływ wody pod parapet na ściankach bocznych.
3. Przy wykonywaniu parapetów zewnętrznych w oknach nie należy stosować rozwiązań systemowych takich jak boczki z tworzywa sztucznego.
4. Orynnowanie blacha tynk – cynk - kolor naturalny.

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

